

platných předpisů »věc, ve které spor vzešel«, vůbec nepředpokládá, takže tato námitka jen v případě sporu podle § 7 jaz. zák. možná, je v tomto případě bezdůvodná.

Č. 9842.

Živnostenské právo. — Policejní řízení trestní: Trestní řízení pro přestupek zákona o stav. živnostech (č. 193/1893 ř. z.) jest i za platnosti zák. č. 125/27 a vl. nař. 8/1928 provésti podle min. nař. č. 34 ř. z. z r. 1858.

(Nález ze dne 22. dubna 1932 č. 5558.)

Prejudikatura: Boh. A 9487/31.

Věc: Václav H. v M. proti zemskému úřadu v Brně o přestupek zákona o stavebních živnostech.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vadnost řízení.

Důvody: Trestním nálezem okresního úřadu v N. byl st-l uznán vinným přestupkem § 16 zák. o stavebních živnostech z 26. prosince 1893 č. 193 ř. z., kterého se dopustil tím, že kryl svým živn. oprávněním Ferdinanda K., podnikatele staveb v M., při provádění určitých v nálezu vypočtených staveb a odsouzen byl k pokutě 1.000 Kč po případě do vězení na 50 dnů. Odvolání podané proti tomuto nálezu zamítl žal. úřad z důvodu, že skutková podstata přestupku byla prokázána částečným doznáním a výpověďmi svědků vypočtených v rozhodnutí, kterými bylo zjištěno, že Ferdinand K. dělnictvo do práce sám přijímal a je vyplácel, dodával si sám stavební materiál a měl hlavní dozor nad stavbami, které prováděl, při čemž mu st-l pouze propůjčil označení svého živn. oprávnění.

Stížnost vytýká především, že řízení jest nezákonné, poněvadž bylo provedeno podle nař. min. vnitř. z 5. března 1858 č. 34 ř. z., které však bylo zrušeno zákonem o organizaci politické správy (č. 125/27), jenž stanovil, že trestní řízení se upraví zákonem (čl. 10.), což stanoví také správ. řád (vl. nař. č. 8/28) v § 1 a v § 135. Poněvadž zákon o trestním řízení správním nebyl dosud vydán, měl úřad vyčkati jeho vydání, po případě — platí-li dosavadní předpisy — měl se v daném případě řídit ustanovením § 147 živn. ř. a předpisy zák. č. 193/1893 ř. z., resp. výnosem býv. českého místodržitelství z 26. června 1909 č. 119.272 č. 79 sb. norm. a konečně i všeobecnými zásadami správního řízení, obsaženými ve správním řádu (vl. nař. č. 8/28).

S tímto názorem nelze souhlasiti. Normou § 147 živn. ř. nebylo zrušeno nař. č. 34/1858, neboť není s ní v rozporu. Pro přestupky zák. č. 193/1893 ř. z. nebyly vydány speciální procesní předpisy. Shora cit. výnos místodržitelství pak není všeobecně závaznou právní normou, nýbrž pokynem, jehož nešetření nezakládá samo o sobě ani vadu řízení ani nezákonnost. Předpisů vl. nař. č. 8/28 pak nelze použiti na trestní

řízení správní, ježto toto řízení se upraví podle výslovného ustanovení čl. 10 odst. 7 zák. č. 125/27 zákonem, což i cit. nař. samo v § 1 odst. 3 znovu konstatuje. Citovaným článkem 10 odst. 7 nebyly také zrušeny dosavadní předpisy o trestním řízení správním, poněvadž ustanovení toto, vyslovujíc jen zásadu, že úprava trestního řízení správního se stane zákonem, nemění svým obsahem ničeho na dosavad platných normách, a poněvadž nikde není ani předpisu o tom, že by tyto normy byly prohlášeny za zrušené, a od účinnosti onoho zákona nepoužitelné. Proto nejednal úřad proti zákonu, když provedl řízení podle předpisů min. nař. č. 34/1858 ř. z.

Pro rozhodnutí otázky, zda st-I, který jest mistrem zednickým, kryl podnikatele staveb Ferdinanda K. v neoprávněném provozování živnosti stavební (§ 16 zák. č. 193/1893), jest nutné především zjistiti, zda činnost F. K.-em provozovaná a v nař. rozhodnutí blíže uvedená, spadá do oboru živnosti mistra zednického, a zda ji tedy zmíněný podnikatel staveb sám provozoval nedovoleně. Neboť kdyby F. K. jako podnikatel staveb byl k činnosti té oprávněn, bylo by pojmově vůbec vyloučeno, že by st-I mohl tuto jeho činnost jako neoprávněnou kryti a tím dopustiti se přestupku § 16 cit. zák.

V odvolání proti rozhodnutí okr. úřadu v Novém Městě na Moravě z 2. února 1929, kterým byl uznán vinným a odsouzen pro přestupek § 17 cit. zák., dovozoval F. K., že jako podnikatel staveb jest oprávněn provozovati činnost, ve které úřad první stolice spatřoval neoprávněné provozování živnosti podle § 17 cit. zák. Žal. úřad neuznal toto stanovisko za správné a potvrdil odsuzující nález první stolice. Jeho rozhodnutí, pokud se týkalo Ferdinanda K., bylo nálezem nss-u ze 17. listopadu 1931 zrušeno pro vadnost řízení, poněvadž žal. úřad řešil tu otázku sporného obsahu živn. oprávnění podnikatele staveb, aniž před tím provedl zvláštní řízení předepsané v § 36 odst. 2 živn. ř.

Poněvadž tedy není bezvadným způsobem rozhodnuto, že Ferdinand K. se dopustil neoprávněného provozování živnosti podle § 17 cit. zák., chybí nezbytný předpoklad pro odsouzení st-le Václava H. pro krytí tohoto provozování. Z tohoto důvodu musil nss podle § 6 zák. o ss zrušiti nař. rozhodnutí, pokud jím byl Václav H. uznán vinným a odsouzen pro přestupek § 16 zák. o stav. živn., aniž měl příčinu zabývatí se ostatními námitkami stížnosti.

Č. 9843.

Občanství státní: * Za opci pro čl. státní občanství (podle úst. zák. č. 236/20, případně podle rozhodnutí konference velvyslanců v Paříži z 28. července 1920) nelze pokládati přihlášku bývalého rak.-uh. vojenského gázisty o přijetí do svazu čl. armády ani přísahu, vykonanou jím po přijetí.

(Nález ze dne 22. dubna 1932 č. 6352.)